

Basınımızda falsolu bir ses

İstanbul İşçi Sendikaları Birliğinin kongresini mizah maskesi altında kötölemek isteyen haftalık bir gazetenin neşriyatı tiksinti uyandırdı

İşçiler kendilerine kimin dostluk, kimin düşmanlık yaptığını çok iyi biliyorlar

İstanbul İşçi Sendikaları Birliğinin 5 Şubat 1950 salı günü Eminönü Halkevinde yapılan yıllık Genel Kurul toplantısı umumî efkârda geniş alâka topladı. Kongrenin ertesi günü gazeteler kongreden uzun uzun bahsettiler. Bu kongrede işçilerin dertleri, onların dâvaları bahis mevzuu edildi. Siyasî parti mümessillerinden bazıları hem kongre, hem de işçi dâvası hakkında partilerinin gö-

rüşlerini belirttiler. Çalışma Bakanı aynı mevzuda yapılan ve yapılacak işler hakkında izahat verdi. Netice olarak diyebiliriz ki İstanbul İşçi Sendikaları Birliğinin kongresi tam mânâsıyla muvaffak oldu ve toplantıdan işçiler için faydalı neticeler, kararlar elde edildi.

Bütün bunlara rağmen her nasılsa Türk basını arasına karışmış bulunan neye ve kime hizmet ettiği bilinen bir gazete parçası Türk işçisinin olgunluğu ve ciddiyetiyle mütenasip olan bu kongreyi kötölemek yolunu tuttu. Hüviyeti herkeşçe malûm bulunan bu paçavranın isminden bahsetmiyorsak, bunun tek sebebi kendisinin reklamını yapmaktan çekindiğimiz içindir.

Bu zavallılara göre Eminönü Halkevinde İşçi Sendikaları Birliği kongresi adıyla bir oyun oynanmış, Birlik ve Birliğe bağlı sendikalar Sırer sendikaları imiş...

Amerikada işçi ikazları

İşçiden fikir alma esasını kabul eden müesseseler işlerinin inkişaf ettiğini söylüyorlar

Millî İkazlar Sistemleri Birliğinin, son zamanlarda yaptığı bir murakabe, Amerikan işçilerinin çalıştıkları fabrikanın faaliyetini arttırmak gayesiyle patronlara yeni fikirler verdiklerini belirtmiştir. Yapılan tetkikat neticesinde 312 bellibaşlı kumpanyada çalışan 2,700,000 işçinin patronlarına 520,452 ikazda bulunduğu anlaşılmıştır. İkaz Sistemleri Birliği, 1948 yılı ikazlarının 1946 da yapılanlara nazaran her 1,000 işçi üzerinden yüzde 40 nisbetinde bir fazlalık teşkil ettiğini belirtmiştir.

1948 yılında ileri sürülen ikazların 134,000 den fazlası yerine getirilmiştir. İkazlara hasredilen mükâfatlar 2,337,337 doları bulmuştur. Diğer taraftan 226 kumpanyanın ödemiş olduğu mükâfat yekünü «gayri mahdut» olarak belirtilmiştir. Bu kumpanyalardan ikisi işçilerin ileri sürdükleri ikazlara 10,000 doları aşacak miktarda para ödediklerini açığa vurmuşlardır.

Murakabeye tâbi tutulan iş yerleri arasında hastahaneler, bankalar, gazeteler, muazzam mağazalar, ilânât şubeleri, hükümet büroları, oteller, sigorta kumpanyaları ve fabrikalar vardır. İşçiden fikir alma esasını kabul eden müesseselerin ekserisi, işçilerin ikaz programlarını inkişaf etmiş endüstri münasebetlerine yol açtığını bildirmişlerdir.

Millî İkaz Sistemleri Birliğinin direktörünün söylediğine göre, bir ikaz sisteminin doğru dan doğruya bir işçi ile fabrikanın en yüksek mevkiini işgal eden direktör arasında bir irtibat husule getirmektedir.

Grev mevzuunda

A. Topçunun cevabı

Bay İsmail Teber Hürbilet gazetesinin 27 Ocak 1950 tarihli sayısında çıkan ikinci cevabınızı da okudum. Yazılarının sizi müdafaa ettiğiniz fikirlerin doğruluğu hak-

İŞ ve İŞÇİ BULMA KURUMU

Kurumun kuruluş ve görevleri hakkındaki kanun tādil edildi

Ankara (Hürbilet) — İş ve İşçi Bulma Kurumu kuruluş ve görevleri hakkındaki 4837 sayılı kanunun bazı maddelerinin tādili hakkındaki tasarı Büyük Millet Meclisinde kabul edilmiştir.

Tādil edilen 6, 9, 10, 13 ve 16 ncı maddelerdir. Bu tādilatla Kurum memurlarının vaziyetleri düzeltilmekte ve bu memurların 3659 sayılı kanun hükümlerine dahil olmaları sağlanmaktadır.

Aynı tādilatla kurumun gelirleri müstakar esaslara bağlanmaktadır. Bu esaslara göre kurum, Çalışma Bakanlığı bütçesine konulan ödeneklerden başka Belediyelerden de bütçelerinin müsaadesine göre yardım veya bir nisbetinde bir yardım alacaktır.

Bir vakit bilmem hangi siyasî teşekküle maledilen sendikalar, — bu isnat tutmadığı için olacak — şimdi de bir şahsa maledilmek isteniyor. On parmağında on kara, önüne gelene sürmek isteyen ahlâksızlardan, bundan daha başkasını beklemek gülünç olurdu...

İncir çekirdeğini doldurmayacak kadar zayıf ve mesnet-

(Devamı 3 üncü sa: de)

İzmir mensucat işçilerinin toplantısı

Kongre çok hararetli oldu. B. M. Meclisine bir telgraf çekildi

İzmir (Hürbilet) — İzmir Pamuklu Mensucat İşçileri Sendikasının yıllık Genel Kurul toplantısı kalabalık bir işçi kitlesinin iştirakiyle yapılmıştır. Kongre başkanlığına Şük-

İşsizlik sigortası

Milletler arası çalışma konferansında kabul edilen sözleşmenin tasdikine dair kanun teklifi çalışma komisyonundan geçti

Ankara (Hürbilet) — Büyük Millet Meclisi Çalışma Komisyonu, Milletlerarası Çalışma Konferansının Washington toplantısında kabul edilen (işsizlik hakkındaki 2 numaralı sözleşme) nin tasdikine dair kanun tasarisını müzakere ve kabul etmiştir.

Türkiyenin de üyesi bulunduğu Milletlerarası Çalışma Teşkilâtının birinci toplantısında kabul edilen bu anlaşmanın gayesi, her memlekette işsizlikle mücadelede kolaylaştırmaktır. Bunun için her memleket işsizlerin durumları ve sayılarını bildirir istatistikler hazırl-

yacak ve mukayese edilebilmesi için de bu istatistiklerin birer suretini Milletlerarası Çalışma Bürosuna gönderecektir.

Aynı sözleşmenin üçüncü maddesine göre sözleşmeyi kabul eden memleketler bir İşsizlik sigortası kuracaklardır.

Hükümetimiz de Türk işçisi için hakikaten çok önemli olan bu kanunu hazırlamayı taahhüt etmiş bulunmaktadır. Bu husustaki hazırlıklara başlanmak üzere.

Diğer taraftan bu sözleşmeye katılmamızın kanuniyet kesbetmesinden sonra İş ve İşçi Bulma Kurumu faaliyetlerine daha rasyonel ve verimli bir istikamet vermek zorunda kalacaktır.

İHTİYARLIK SİGORTASI VE TÜTÜN İŞÇİLERİ

İzmir (Hürbilet) — İhtiyarlık Sigortası Kanununun bazı iş kollarına şümüülü olup olmyacağı meselesi ortaya çıkmış bulunmaktadır. Bu arada Tütün iş yerlerinde çalışan İşçilerin İhtiyarlık Sigortası Kanununa tâbi olup olmyacakları tesbit edilememiştir.

Bu mesele ile ilgili olarak İşçi Sigortaları Kurumu Genel Müdür yardımcısı Şükrü Soykan'ın Başkanlığında bir heyet şehrimize gelerek tütün işçi ve işverenleriyle temaslar yapmışlardır.

Ticaret ve sanayi odasında Tütün İşçileri Sendikası mensuplarıyla yapılan görüşme çok hararetli olmuştur. İşçiler senede 200 gün çalışmadıklarını ileri sürerek İhtiyarlık Sigortasının kendileri için ihtiyari olmasını, isteyen işçinin kazançlarından yüzde 4 aйдat ödiyerek İhtiyarlık sigortasına dahil olmalarını teklif etmişlerdir.

Heyet bir defa da tütün işverenleriyle görüşecektir.

rü Gürmeriçler, ikinci başkanlığa İbrahim Aker, kâtipliklere de Cemal Kocaay ve İlyas Seringel seçildikten sonra eski Yönetim Kurulu Başkanı Ekrem Özkılınç bir yıllık faaliyet raporunu okumuştur. Muhasebe, faaliyet raporları hakkındaki tenkidlere Ekrem Özkılınç cevaplar vermiştir. Dileklere geçilmiş ve bu arada ücretli hafta tatili kanununun bir an evvel çıkarılması için Büyük Millet Meclisine bir telgraf çekilmesine karar verilmiştir.

Yönetim Kurulu seçimine geçilmiş ve yeni faaliyet yılı için Yönetim Kuruluna Ekrem Özkılınç, Kemal Meriç, Hasan Hepding, Celâl Barlak, İlyas Seringel, Hüseyin Dümbelekçi, Osman Orak, Hüseyin Tosun, Asım Çelikkal seçilmişlerdir.

Kemal Tüfekçi ile İbrahim Hepkasarda mürâkâplıklara seçilmişlerdir.

Sendikalar Birliği yeni yönetim kurulu

5. Şubat. 1950 Salı günü Eminönü Halkevinde yapılan İstanbul İşçi Sendikaları Birliği kongresinde yeni Yönetim Kuruluna seçilen üyeler aşağıdaki şekilde İş bölümü yapmışlardır:

Başkan Zühtü Tetey, Başkan vekili Ahmet Topçu, Başkan vekili Süreyya Birol, Sözcü İsmail İnan, Veznedar Vahit Çeyişakar, üyeler Seyfettin Demirsoy, Vahdettin Durmaz, Yaşar İydoğan, Nizamettin Babaoğlu, Naci Bilgin, Ziya Üçer, Mehmet Tekir, Vefa Esen, Osman Yatus, Ömer Sezer.

(Devamı 3 üncü sa: de)

Kooperatifçilik(1)

Yazan: Niyazi Can

Bazı fabrikalarda (Ekonomi) ismi altında yaşayan ticarethanelere neden (sahte ekonomia) diyorum? İlk önce, kanun nazarında (Ekonomi) nedir anlatayım.

2008 sayılı İşkanunu-madde 27 — diyor ki: İşçilere veya bunların ailelerine, yiyecek içecek, giyecek ve yakacak gibi zarurî ihtiyaçlara ait maddeleri satmak üzere, doğrudan doğruya veya dolayısıyla her ne şekilde olursa olsun, (Ekonomi) lar açılması, aşağıdaki şartlar dahilinde, İktisat Vekâletinin iznine bağlıdır:

1) Yukarıda yazılı zarurî ihtiyaç maddelerinin, işçiler tarafından kendi başlarına tedarik edilmesi müşkül olursa:

2) Ekonomi açılmasının işçiler için daha faydalı olacağı anlaşılırsa.

Halbuki, misâl olarak, Yunus Çimento Fabrikasının, sözüm yabana (Ekonomisi), içecek, giyecek ve bilhassa yakacak gibi, işçilere veya bunların ailelerine zarurî ihtiyaçlara ait maddeleri, Kanun emrettiği halde neden satmıyor? Neden bu ekonomia müsveddesinde tuz ve kibrit dahil-mutfakta ve yemekte kullanılacak 24 kalem eşya ile 5 kalem sigara, topyekûn 29 kalemden başka bir şey satılmıyor? Satılan malların listesi şudur:

- 1) Piring, pilavlık - 2) Piring, mısır - 3) Zeytinyağı ekstre ekstra (acaba halis zeytinyağı ve asidite, yüzde ne kadar?) - 4) Bulgur - 5) (sözüm ona) Urfa yağı - 6) Turyağı - 7) Şeker - 8) beyaz sabun - 9) Yeşil sabun
- 10) Fasulye çalı - 11) Börülce - 12) Nohut - 13) Yeşil mercimek - 14) Kaşer peyniri - 15) Helva 16) makarna - 17) Şehriye - 18) Un baklavalık ekstra ekstra (o da şüphelidir) - 19) Çay - 20) Kuru üzüm lüks no 10 (hem lüks, hem de No. 10) - 21) Zeytin - 22) sirke (hangi kalite) - 23) Tuz - 24) yenice sigarası - 25) Büyükkulüp sigarası - 26) birinci sigara - 27) Tütün - 28) Köylü sigarası - 29) kibrit.

Bir türlü ilâve edilemeyen bir otuzuncu cinsi en nihayet nasıl ilâve ettiler; sonra anlatacağım. Fiat ve kalite mürakabesi bana düşmez, hükümetin yetkili kimseleri vazifeleri icabı gelsinler, baksınlar, muhakkak ki çok faydalı ve meraklı şeyler öğrenecekler. (Resmî Ekonomi) sıfatının yüklettiği vazife ve mesuliyetleri bilen kim? Bilhassa zeytinyağı ekstra ekstra - Urfa yağı - un baklavalık ekstra ekstra - diye, göz kırpmadan, işçilere yedirmeden evvel ne gibi kontroller yapılmaktadır ve sorumlu şahısları kimlerden müteşekkildir?

Bilhassa dikkatî celbeden bir şey varsa, o da satılan maddelerin hepsinin belulmayan ve fire vermiyen cinsten, yani hepsatıcının menfaati düşünülerek, bakkal zihniyetiyle seçilmiş olması ve bu suretle bir ailenin

ra alınmamış bulunması keyfiyeti dir.

Hani..... patates, soğan, kabağ, beyaz peynir, salam, sucuk, taze tereyağı, yumurta, limon, ucuz çorbalık piring, dolmalık fıstık üzüm, envaî baharat, mandarine elma, kestane, kavrulmuş fındık, iç ceviz, kuruy kayısı, pestil, tahan, pekmez, şam fıstık, Amerikan fıstık, leblebi, çekilmiş kahve.

Hani..... taze bisküit, bayramlarda hususî şeker, her türlü şekerler karamelalar çikolatalar. Öğrencilerimize, ucuzluğu ile İstanbul piyasasını şaşırta- lecek her türlü okul malzemesi, lük sınıf yavrularımıza 4 kuruşluk defter, 25 kuruşluk okul takımları (2 defter, 1 cetvel, 1 kalem, 1 silgi). Miniminilerimize sıhhi hububat unları ve mamları, pamuk, podra, tuvalet sabununu ve sulandırılmamış sıhhi kolonya. Herkes için diş fırçası ve macun, traş fırçası ve sabununu, cilet, tarak, ayna, iğneni, ipiğe varıncıya kadar. Bütün bunlar piyasada serbest. Niçin bu (Ekonomi) bu maddelerin peşine düşmüyor da - leşkonan kargalar gibi - ve kooperatifimizi baltalamak maksadıyla, günlerden beri yalnız kooperatifler tarafından satılan Ofis yağın ele geçirmek için erzak dağıtımını geri bırakıyor, hâzırkı işçiler müşkül vaziyete sokuyor. Üç gün üstüste mutemedini İstanbula gönderiyor, telefonlar açıyor, hummalı bir faaliyet gösteriyor. İşçilere zarurî ihtiyaçlara ait ve işçiler tarafından kendi başlarına tedarik edilmesi müşkül maddelerin çoğunu satamadığı halde neden bu işin üzerine bu kadar düşüyor?

Ayda iki defa, faydalı 24 kalem eşya dağıtan ve kendisine (Ekonomi) süsünü veren teşkilât aldıyor mu? Yoksa hükümeti ve bizleri aldatıyor mu? Bu efendiler bir (Ekonomi) nın hergün açık olup işçilerin ve bunların ailelerinin her ihtiyacını temin etmekle mükellef olduğunu bilmiyorlar mı? Yoksa bilmemeziğe mi geliyorlar? Fabrika iş görenleri tarafından kurulmuş olan şu çok faydalı kooperatifi yere sermenin baş vazifeleri olduğuna samimî olarak inanıyorlar mı? Kooperatifimizin ilk nazım satışının tesiri ile birkaç gün zarfında yeşil sabunun fiyatını 138 kuruştan, 118 kuruşa indirmeye mecbur kalan, yeni doğan kooperatifimizin merkezi olan Yunusta bu müesseseyi barındırarak, Kartala iltica etmeye mecbur eden, kooperatifkuruçularını faaliyetten men'ettiren, işçiler kooperatifinin uzattığı eli ve teklif ettiği işbirliğini reddeden ve bizleri insan yerine koymarak mektuplarımıza cevap bile vermeyen, vaktinde ne şekilde faaliyete başladığını: Ulu Tanrı bildiği, kanuna zerre kadar uygun olmıyan bu (Ekonomi) kariatürünün mel'un faaliyetine, işçilerin selâmeti için, hükümet tarafından derakap son verilme

A. Topçu'nun cevabı

(Baş tarafı 1 inci sa: de)

girişmeğe lüzum görmeden, diğer işçi arkadaşlarımıza nazaran aldığımız kabarık yevmiye ile kıt kanaat geçinir. İşçisine de, iş verene de, kendi aralarında istifil olsunlar der geçerdik. Fakat elden ne gelir ki, ikimiz de fildişi bir kulede yaşamıyoruz! Dünyamızda olmakta olan ekonomik ve sosyal hâdiseelrin tesiri altındayız. Bunlar, işçi menfaatını ilgilendiren meseleleri birlikte düşünmeğe bunlar hakkında hiç bir tesire kapılmadan kendimizin bir karara varmasına bizi zorluyor. Bunun için sendikalarımızı kuruyor, teşkilâtlanıyor, birlik oluyoruz. Bu suretle demokrasiden hürriyetlerimizi almağa çalışıyoruz. Bu hürriyetlerden en mühimi hiç şüphesiz ki teşkilâtlanma hürriyetidir. Fakat bu hürriyetle birlikte grev hakkını işçi sınıfına tanımayan memleketlerde, işçi sınıfı için demokrasi bahis konusu olamaz. Böyle memleketlerde işçi sınıfının hür ve serbest oluşu elleri ayakları bağlı ve fakat her şeyi yapmağa izinli bir adamın hür ve serbest oluşuna benzer. Halbuki demokrasi sınıfların kanun karşısında eşit haklara sahip olarak haklarını savunabilmeleri hürdür. İşçi sınıfı için bu hürriyetlerin müeyyidesi de grev hakkıdır ki, bütün medenî ve hür memleketler dünyasında bu hak işçi sınıfına tanınmıştır.

Şimdi grev nedir? Grev hakkı için demokrasi idaresinin en tabii icaplarından birisidir? Bunları inceleyelim. Bir işçinin yaşaması ve hayatını devam ettirmesi için biricik dayanağı iş gücüdür. İşçi, iş verene giderek bu iş gücünü satar. İş verene ise işçiye nazaran hâkim durumu dolayısıyla değerinden çok ucuza satın alır. Bu suretle iş verenler işçileri istismara başlarlar. Fakat iş verenler bu kadar bir istismarla yetsinmezler, işçilerin gündeliklerini azaltmak, çalışma saatlerini uzaltmak, çalışma şekillerini değiştirmek gibi türlü çarelere baş vurarak istismarlarını şiddetlendirirler. Bu durum işçilerin yaşayışlarında tahammül edilemez bir işsizlik ve sefalet doğurur. Bu ise onlardan bir şuur (menfi şuur) ve mukavemet hissi yaratır. Ve onları bu istismarın şiddetini azaltmak yolunda bazı hareketlere girişmeğe ve onlardan bazı taleplerde bulunmağa zorlarlar. Demokrasi memleketlerinde patronun böyle uluorta şiddet istismarına karşı koymaları için işçilere birlikte işlerini terketmek mânasına gelen grev hakkı tanınmıştır. Bu suretle işçiler iş verenlerin kendilerini tâbi tuttukları şerait altında çalışıp çalışmamakta demokrasinin serbestliklerini ve hürriyetlerini kullanmaktadırlar. Çünkü demokrasi idareleri hürriyetçi bir düzen üzerine kurulmuştur. Bu cemiyetlerde fertler kendi hayat ve saadetlerini diledikleri şekilde diledikleri yollarından aramakla serbesttirler.

Bu hürriyet ve serbestliğin

na tecavüz etmemek, başkalarına zarar vermemektir. Bu hudedu tâyin edense; Kanundur. Bu vaziyet karşısında demokrasi idarelerinde işçiler de sahip oldukları biricik sermayeleri olan iş güçlerini satıp satmamakta kanunen serbest bulurlar. Ve onları istedikleri şerait içerisinde patrona satarlar. Totaliter idarelerde ise iş verenler merhametlidirler. İşçinin hakkını yemezler, şayet işçi bir haksızlık karşısında kalırsa tahkim yolu ile (devletin aracılığı ile) bu haksızlığı giderilmesine çalışırlar. Bazı işçilere de iş verenleri tarafından menfaatler gösterilerek sahte bir takım sendikalar kurdurubitemmiştir.

Birleşik Amerikada iş ihtilâflarının tanzimi "Taft-Hartley kanunu,"

Yazan: NE —KO

23 Haziran 1947 de kongrenin 80 inci toplantısının ilk oturumunda kabul edilen ve umumiyetle Taft - Hartley kanunu ismi ile anılan kanun, iş münasebetleri sahasında federal hükümet siyasetinde kongrenin yeni hattı hareketini son derece vâzih bir şekilde ifade etmektedir. Otuz federe devlet, sendika faaliyetini tahdit veya tanzim eden 60 kanun yürürlüğe koymuşlardır. Bu kanunlar, kapalı atölye-closed shop-grev ve grev esnasında kullanılan bazı hareketler, talî boykotaj, âmme hizmetleri ve devlet daireleri müstahdemlerinin grev yapmalarını tanzim etmekte ihtilâf halinde aracılık ve tahkim müesseselerini tanzim etmektedir. Bu meyanda 16 devlette kollektif mukavelelere kapalı atölye şartının ithalini meneden «Çalışma hürriyetini müdafaa kanunları» denilen kanunlar mer'iyete konmuştur. Umumiyetle bu kanunlar, çalışma hakkının bir sendika teşkilâtına dahil olmak veya olmamak şartını koymakla tahdidata tâbi tutulamıyacağı hükümünü koymaktadır.

Grev hakkına konan tahditler: Greve ve grev zamanında baş vurulan hareketleri tahdit eden kanunlar 12 devlette kabul edilmiştir. Bu kanunlara göre, işçilerin çoğunluğu tarafından yazılı rey vermek suretile kabul edilmeyen grevler gayrı meşrudur. Grevcilerin toplanmaları da ancak bu şekilde meşru olan bir grevin neticesi olmak lâzımdır. Bundan başka, hususî ikametgâhlar önünde birikmek veya bu usule kütle halinde baş vurmak, cebir, tazyik ve korkutma suretile muayyen bir yere gitmek isteyenlere, umumî yol ve kaldırımlardan gitmek isteyenlere mâni olmak yasaktır. Pensilvania kanunu, ait olmadığı bir müessese önünde grevcilerin toplanmalarını da gayrı hukuکی addetmektedir. 10 devlet, âmme hizmetleri ifa eden müesseselerle personeli arasında-

kanunlar neşretmişlerdir. Tek-sas kanunu, âmme müesseselerinde grevi ve sabotajı yasak etmektedir. Umumiyetle ebu kanunlar, ihtilâfların dostane halli için hususî usul ve yollar ihdas etmiştir. İş şartlarında taraflardan birinin yapacağı herhangi bir değişiklik diğer tarafın tasdikine bağlı olduktan başka tahkim makamlarına veya valiye de haber verilmek ihtiza eder. Riyazetsizlik halinde ağır müeyyideler konmuştur. 7 federe devlette, nihai olarak mecburî tahkim ihdas edilmiştir. Missouri, Massachuset, New-Jersey ve Virginia'da ihtilâfın dostane halledilmesi mümkün olmadığı takdirde valinin işletmeleri müsadere ile idaresini deruhte edebileceğine dair hükümler vardır. Nebraska'da her zaman grev ve lock-out menedilmiştir. Devletin işletmeleri müsadere ettiği andan itibaren bu işletmelerde de grev yasaktır. Bu kanunların ekserisi, aracılık veya tahkim devam ettiği müddetçe grev hakkına muvakkat tahditler derpiş etmektedir. Muhtelif devletlerde, devlet daireleri memurlarının grev yapmalarını men eden kanunlar çıkarılmıştır. California devletinde kanun, sendikalar arasındaki selâhiyet ihtilâflarını, âmme menfaata mugayir olduğu düşünülmesiyle gayrı kanunî addetmiştir. Bu ihtilâflar yüzünden çıkarılacak grevlerle gayrı kanunî olup yasak edilmiştir. Bütün bunlar da gösteriyor ki, çalışma hürriyeti prensibinin son kalesi olan Amerika Birleşik Devletlerinde bile çalışma sahasında, diğer sahalarda da olduğu gibi hürriyetten evvel «içtimai emniyet» kendisini büyük bir ihtiyaç olarak hissettirmektedir. Çalışma serbestisinin en büyük ve zarurî bir yardımcısı olarak kabul edilen grev hakkının temel ve dayanak noktası, Devlet müdahalesi, sosyal siyaset ve iş emniyeti tedbirlerinin çalışan ve emekçi sınıf lehine akması suretile ehemmiyetini kavbetmi-

